

3-051(082)

378:37.011.3

-051(082)

П 32

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КРИВОРІЗЬКИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ
ДВНЗ «КРИВОРІЗЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
Факультет дошкільної і технологічної освіти
Кафедра педагогіки та методики технологічної освіти

ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ В ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ

*Матеріали
Всеукраїнської наукової конференції*

2-3 жовтня 2014 року

Кривий Ріг- 2014

технологічної освіти; зважати на особливу роль міжпредметних зв'язків у технологічній освіті; особистісну орієнтацію майбутнього вчителя технологій на неперервну освіту, що передбачає постійне оновлення технологічних знань та умінь.

*І. І. Антоненко, к. техн. н., доцент,
Криворізький педагогічний інститут
ДВНЗ «Криворізький національний університет»*

КОМП'ЮТЕРНИЙ МЕТОД ОЦІНКИ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ

В умовах Європейської інтеграції необхідно моделювати методи оцінки знань відповідно до Європейської кредитно-трансферної системи (ECTS). У навчальному процесі об'єктивна оцінка знань служить основною умовою підвищення навчальної активності студентів. Кредитно-модульна система навчання ґрунтується на тестовому засобі організації оцінки знань студентів. Комп'ютерні тестові технології дозволяють індивідуалізувати перевірку знань студентів в однакових умовах, забезпечують об'єктивність отриманих результатів та значно полегшують роботу викладачів за рахунок автоматизації процесу контролю знань.

Тому модернізація системи контролю знань студентів в умовах кредитно-модульної системи навчання за Болонською системою вимагає використання комп'ютерного тестування.

Основними показниками якості тесту є диференційна здатність та економічність, тобто можливість виявляти встигаючих і невстигаючих студентів при мінімальних витратах часу і коштів на підготовку і проведення тестування.

Основним типом тестового завдання є вибіркова відповідь множинного вибору (вибір з кількох варіантів). Перевагою тестів над іншими формами контролю знань є наукова обґрунтованість. Надійність результатів контролю знань можна вважати задовільною, якщо імовірність необґрунтованого отримання позитивної оцінки $P \leq 0,01$.

Імовірність вгадування правильної відповіді $P = 1/K$, де K – число запропонованих відповідей на поставлене в тесті запитання.

При складанні тестів важливим є рішення проблеми правдоподібності неправильних варіантів відповідей. Неправильні варіанти відповідей повинні бути правдоподібними зовнішньо і за змістом. Практика показує, що кількість правдоподібних відповідей не перевищує 4, тобто при розробці тестів необхідно приймати $K = 4$. Значно ускладнює відгадування студентами правильних відповідей використання варіанту «правильної відповіді немає». Тож найбільш доцільною структурою при побудові тестів потрібно вважати один варіант правильний, три невірні, за наявності варіанта «правильної відповіді немає».

При перевірці знань по одному питанню і чотирьох відповідях імовірність вгадування правильної відповіді складає $P = 1/4 = 0,25$, що не

забезпечує достатню надійність оцінки знань. Якщо перевірка знань здійснюється по декількох питаннях, то ймовірність вгадування всіх правильних відповідей дорівнює:

$$P_i = P_1 \cdot P_2 \cdot \dots \cdot P_i = (1/K)^i, \quad [1]$$

де i – кількість запитань.

Тобто для надійного контролю знань необхідно виконати вимогу $(0,25)^i \leq 0,01$. Нескладно розрахувати, що надійність отримання позитивної оцінки буде задовільною, якщо кількість запитань $i = 4$.

З досвіду педагогічної практики відомо, що для задовільної оцінки необхідно знати 50% від повного обсягу матеріалу, що вивчається. Тоді для надійного отримання оцінки «відмінно» необхідно кількість питань збільшити до 8.

Національна оцінка в умовах кредитно-модульної системи навчання підлягає переведенню до шкали ECTS, яка має 7 оцінок: F – «незадовільно» з повторним вивченням курсу, FX – «незадовільно» з можливістю повторного складання, E – «достатньо» відповідає мінімальним критеріям, D – «задовільно» при помилках та прогалинах у знаннях, C – «добре» при досить повних знаннях, але наявності серйозної помилки, B – «дуже добре» при повних знаннях та незначних помилках, A – «відмінно» - глибокі знання при незначній помилці.

В умовах кредитно-модульного навчання при тестуванні обов'язково необхідно визначитися з оцінкою знань студентів у відсотках, або балах. В табл. 1 приведені рекомендації Криворізького педінституту ДВНЗ «Криворізького національного університету» для переведу кількості балів до оцінки ECTS.

Враховуючи, що для забезпечення надійного результату тестування достатньо задавати 8 запитань, тоді для отримання оцінки: «А» необхідно дати 8 правильних відповідей, оцінки «В» - 7 правильних відповідей, оцінки «С» - 6 правильних відповідей, оцінки «D» - 5 правильних відповідей, оцінки «Е» - 4 правильні відповіді, оцінки «FX» - 2-3 правильні відповіді, оцінки «F» - 1 правильну відповідь.

Таблиця 1

Оцінка знань студентів в умовах кредитно-модульної системи навчання

За національною шкалою (залік)	За національною шкалою (екзамен)	За шкалою ECTS	Визначення оцінки в % (балах)
ЗАРАХОВАНО	Відмінно	A (відмінно)	90 – 100
	Добре	B (дуже добре)	80 – 89
		C (добре)	70 – 79
	Задовільно	D (задовільно)	60 – 69
		E (достатньо)	50 – 59
НЕ ЗАРАХОВАНО	Незадовільно	FX (незадовільно)	25 – 49
		F (незадовільно)	1 – 24

Спираючись на результати аналізу параметрів роботи контролюючих тестових програм, можна рекомендувати для оцінки знань студентів комп'ютерну програму Асистент 2. Виведення на екран комп'ютера запитань тесту у випадковому хаотичному порядку попереджує можливість знання відповідей заздалегідь. Математичний апарат програми автоматично виконує розрахунок результатів і виставляє оцінку. Наприкінці тестування на моніторі комп'ютера з'являється прізвище та ім'я студента, назва дисципліни (модуля), витрати часу та оцінка.

Отже, оцінювання знань за допомогою комп'ютера можна вважати найбільш прийнятним в умовах кредитно-модульної системи навчання студентів.

*О. І. Шрамко, к. пед. н., доцент,
Криворізький педагогічний інститут
ДВНЗ «Криворізький національний університет»*

МИСТЕЦЬКА ОСВІТА І ДУХОВНІСТЬ УКРАЇНСТВА

Проблема виховання духовності є пріоритетною й невідкладною проблемою, що стоїть сьогодні перед вітчизняною школою, особливо з огляду на невтішні реалії сучасного життя країни. Омріяне віками духовне оновлення українського суспільства і в наш час залишається приманливою, але вельми химерною метою розвитку нації. Отже пошук ефективних шляхів виховання духовності не втрачає своєї актуальності. Одним з таких шляхів є мистецька освіта, адже мистецтво як соціогенетичний код культури завжди було й залишається найяскравішим виразником характерних особливостей як зовнішнього вияву життя нації, так і його внутрішнього – духовного змісту. Це пов'язано, насамперед, з тим, що основною функцією мистецтва в культурі є генерація, узагальнення та відтворення духовного досвіду людини і людства.

У процесі національної розбудови України усвідомлення тієї ролі, яку відіграє мистецтво у процесі духовного відродження набуває особливого значення, адже художня діяльність завжди була невід'ємною частиною духовного самотворення українського народу, в ній узагальнюється досвід нації, втілюються своєрідні стійкі риси психології українства, його моральні якості та духовні ідеали. У мистецтві зберігаються живодайні традиції національної культури, унікальність світобачення та світовідчуття народу, але, в той же час, мистецтво, якщо воно художньо правдиве, не може замкнутися тільки у національному, воно завжди звернуте до загальнолюдських духовних вимірів. Художня мова мистецтва, живлячись життєдайною силою і глибиною національних духовних джерел, водночас живиться і з джерела загальнолюдської культури і духовності. Тому, завжди залишаючись індивідуально-національною, вона є носієм загальнолюдського змісту. Мистецтво є невід'ємною складовою становлення духовно розвиненої особистості, а відтак повинно бути важливим предметом її навчання і